

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie W. S.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2016 r. zażalenia skazanego na zarządzenie sędziego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 listopada 2015 r., sygn. akt II AKo [...], w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku W. S. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w J., sygn. akt VI Ka [...] na podstawie art. 437 k.p.k.

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia osobistego wniosku W. S. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w J., sygn. akt II W [...], zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego J., sygn. akt VI Ka [...].

Podstawą odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania był brak sporządzenia i podpisania tego pisma procesowego przez adwokata albowiem obrońca wyznaczony z urzędu do zbadania przedmiotowej sprawy nie stwierdził istnienia podstaw do sporządzenia stosownego wniosku, a sam autor wniosku, wezwany do uzupełnienia braku formalnego własnego wystąpienia, nie usunął tego braku w wyznaczonym terminie.

Rozstrzygnięcie to zaskarżył W. S. kwestionując zasadność pozbawienia go pomocy prawnej z urzędu w toku postępowania oraz poprawność podstaw i wniosków opinii wydanej przez biegłego lekarza. W konkluzji skarżący wniósł o

„zmianę” zaskarżonego zarządzenia oraz przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w [...] w celu ponownego rozpoznania i „przyjęcia wniosku”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie W. S. nie mogło zostać uwzględnione. Przypomnieć trzeba, że stosownie do dyspozycji art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania (o ile nie pochodzi od prokuratora) jest objęty przymusem adwokackim. Oznacza to bezwzględny obowiązek sporządzenia i podpisania tego pisma procesowego przez adwokata lub radcę prawnego. W tej sprawie to wymaganie nie zostało spełnione, a wyznaczony przez Sąd adwokat z urzędu nie dopatrył się ani w materiałach sprawy, ani w wywodach sformułowanych przez ukaranego, argumentów uzasadniających wystąpienie z nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia. Istnienie tej przeszkody formalnej oraz jej skutki procesowe uniemożliwiają Sądowi Najwyższemu ustosunkowanie się do wypowiedzi skarżącego zawartych w zażaleniu, a dotyczących oceny wiarygodności poszczególnych dowodów (w szczególności treści opinii) i kwestionujących prawidłowość przeprowadzonych czynności oraz poprawność ustaleń poczynionych w toku procesu.

Wobec tego, że skarżący nie wykazał, aby zakwestionowane zarządzenie dotknięte było jakąkolwiek wadą natury faktycznej lub prawnej, należało postanowić, jak na wstępie.